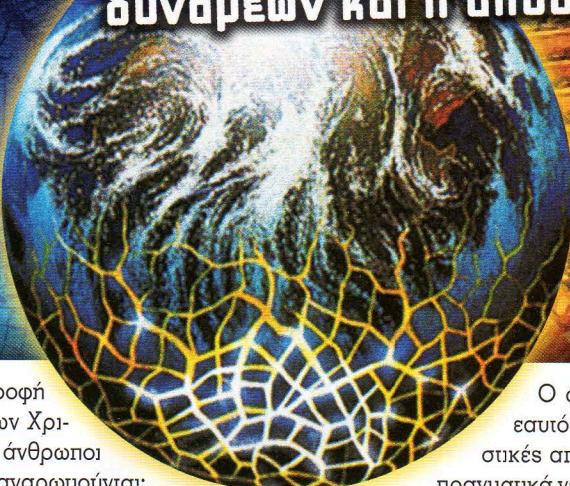

ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝ! ΤΟ ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τα μυστικά των ανεξέλεγκτων πλανητικών
δυνάμεων και η αποσιώπησή τους

Aμέσως μετά την τεράστια καταστροφή που προκάλεσε το τσουνάμι των Χριστουγέννων τού 2004, χιλιάδες άνθρωποι σε όλο τον κόσμο άρχισαν να αναρωτούνται:

«Τί είδους «Θεός» προκαλεί τόσο τεράστιες και αλλοπρόσαλλες καταστροφές;» – «Ποιο μπορεί να είναι το «κοσμικό σχέδιο Του», το οποίο απαιτεί τον τυχαίο θάνατο πάνω από 100.000 πατιδιών;» Αργότερα, κάποιες δημοσιεύσεις για τον υποθαλάσσιο σεισμό των εννέα Ρίχτερ που προκάλεσε το τσουνάμι, υποστήριζαν ότι «ο σεισμός ήταν αποτέλεσμα αμερικανικού πλεκτρομαγνητικού πειράματος», «έκρηξη υπόγειας πυρηνικής βόρβας» ή «πέραμα μυστικής υπερτεχνολογίας». Ευτυχώς, τουλάχιστον, δεν ακούσαμε ότι το τσουνάμι το προκάλεσαν οι... Έψιλον. Παρόλα συτά, δεν σας κρύβω ότι απογοητεύτηκα από τον ανθρώπινο εγωισμό και την ανικανότητά μας να συνειδητοποιήσουμε την πραγματική θέση μας στο σύμπαν.

Αντί να καταλάβουμε την τιτάνια φύση των συνεχικνίαστων δυνάμεων που αποτελούν το σύμπαν, προτιμούμε να αποδίδουμε τα πάντα σε εμάς τους ίδιους. Δεν θέλουμε να παραδεχτούμε ότι αρκεί μας κοσμική πνοή θανατιφόρων ακτινοβολιών που μπορεί να έρχονται από τα βάθη του διαστήματος ή ένα καπιρίσιο των πηφαστείων του πλανήτη μας για να μας εξολοθρεύσει σύριο όλους. Είμαστε τόσο ιλίθιοι και εγωιστές, που προτιμάμε να αναμασόσουμε αυτοϊκανοποιητικές ιδέες, όπως «υπερτεχνολογία», «μυστικά πειράματα», «κοσμικό σχέδιο» κλπ, παρά να προσπαθήσουμε να εξερευνήσουμε πού είμαστε και τι είναι αυτό που μας συμβαίνει. Δεν είχε καθόλου άδικο ο Χ. Φ. Λάβκραφτ όταν έγραψε: «Το πιο σπλαχνικό πράγμα του σύμπαντος είναι ότι το ανθρώπινο μυαλό δεν μπορεί να συνδυάσει τα περιεχόμενά του».

Ο άνθρωπος προτιμά να δίνει στον εαυτό του τις πιο εύκολες και καθησυχαστικές απαντήσεις και να αδιαφορεί για τα πραγματικά γεγονότα γύρω του...

«Μα», θα μου πείτε, «είναι καθησυχαστικό να μιλάμε για σεισμικά υπερόπλα ή για «θεϊκά σχέδια» που απαιτούν τη θυσία 100.000 πισιδιών;» Δυστυχώς, η απάντηση είναι «Ναι». Κάποιες σκοτεινές καταστάσεις που είναι πιθανό να μας περιμένουν στο μέλλον, κάνουν πράγματα σαν τα προηγούμενα να ακούγονται ασήμαντα. Ισως χρειαστεί να συνειπειπόσουμε αναπάντεχα γεγονότα, όπως τη μετατοπίση των πόλων, παγκόσμιους κατακλυσμούς, πλανητικές καταστροφές. Ισως τα διάφορα τσουνάμι σαν αυτό του Δεκεμβρίου, οι σεισμοί και τα σειράσια καιρικά φαινόμενα, να είναι απλώς η εισαγωγή για πολύ χειρότερες καταστάσεις. Όμως, δεν πρέπει να αποστρέψουμε το βλέμμα μας γεμάτοι φόβο ότι δεν μπορούμε να συνειπειπόσουμε περισσότερα τέτοιου μεγέθους. Αντίθετα, για να καταφέρουμε κάποιες την ενηλικώσω της ανθρωπότητας, πρέπει πρώτα απ' όλα να καταλάβουμε την πραγματική θέση μας στο σύμπαν. Και αυτή η κατανόηση περιέχει τα μυστικά των τιτάνιων δυνάμεων που σήμερα φαίνονται να μας απειλούν και, γιατί όχι, τα κλειδιά των Πυλών που σύριο θα μας οδηγήσουν στα Άστρα...

ΣΕΙΣΜΙΚΕΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ

Tο τσουνάμι (σημαίνει «τεράστιο παλιρροϊκό κύμα») της 26ης Δεκεμβρίου είχε την ενέργεια ενός εκατομμυρίου βομβών σαν αυτές που έπεσαν στη Χιροσίμα! Αυτό υποστηρίζουν οι επιστήμονες της NASA με επικεφαλής τον

Benjamin Chao του κέντρου Goddard Space Flight Center αλλά και επιστήμονες άλλων χωρών, όπως ο Enzo Boschi, διευθυντής του Ιταλικού Ινσιτούτου Γεωφυσικής! Το πυροδότησε ένας τεράστιος υποθαλάσσιος σεισμός μεγέθους εννέα Ρίχτερ, ο οποίος προκλήθηκε από την κατάρρευση ενός ρήγματος ανάμεσα σε τεκτονικές πλάκες της Ασίας και της Αφρικής. Ο σεισμός είχε τόσο τεράστια δύναμη, που μετακίνησε τον άξονα της Γης περίπου 2,5 εκατοστά από τη θέση του! Αυτή η μετατόπιση δεν σταράτησε, αλλά θα συνεχίζεται ακόμη και μήνες μετά, ως μια έντονη ταλάντωση του άξονα του πλανήτη. Εξαιτίας της τεράστιας δύναμης που απελευθερώθηκε, το σκήμα της Γης άλλαξε ελαφρά και έγινε πιο σφαιρικό! Το αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής σκήματος, επιτάχυνε την περιστροφή του πλανήτη τόσο, που η μέρα μίκρυνε κατά 2,68 μικροδευτερόλεπτα!

Αυτά τα νούμερα δεν ακούγονται μεγάλα, αλλά πρέπει να έχουμε υπόψη μιας ότι δεν μετακινήθηκε κάποιο μικρό στικέμβριο, αλλά αλόκληρη τη Γη. Το βάρος της Γης σε τόνους, είναι ένας τεράστιος αριθμός που ξεκινάει από 6 και ακολουθούν 21 μηδενικά (γράψτε τον σε ένα χαρτί για να καταλάβετε). Η «αδράνεια» αυτής της μάζας είναι τόσο μεγάλη, που ακόμη κι αν πέσει ένα τεράστιο βουνό από τον ουρανό και χτυπήσει με δύναμη στην επιφάνειά της, η Γη δεν θα παρεκτραπεί σχεδόν καθόλου από την πορεία της γύρω από τον Ήλιο. Κι όμως, ένας σεισμός που δεν κατάλαβε σχεδόν κανείς, προκάλεσε μια ταλάντωση του άξονά της, μεγέθους 2,5 εκατοστών!

Σε διάφορες σταφορές σχετικά με «μυστικές τεχνολογίες», υπάρχουν πράγματα κάποιοι υπαντιγμοί για την ύπαρξη υπερόπλων που θα μπορούσαν να πυρδοιτήσουν μια πλανητική καταστροφική συμπεριφορά ανάλογου ή και μεγαλύτερου μεγέθους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως, είμαι σίγουρος πως δεν πρόκειται καθόλου για κάτι τέτοιο. Οι ενέργειες που απαιτούνται για να προκαλέσουν έναν υποθαλάσσιο σεισμό σαν αυτόν που προκάλεσε το τσουνάμι, είναι πολύ μεγαλύτερες από τις ενέργειες που μπορεί να κειριστεί με

«σφαλή τρόπο» η σημερινή ανθρώπινη γνώση. Δεν νομίζω ότι υπάρχει επιστήμονας –ακόμη κι αν υπάρχει η σχετική τεχνολογία, που πολύ αμφιβάλλω– που θα τολμούσε να πάθει με τόσο τεράστια ποσά ενέργειας. Αν μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε ενεργειακά μεγέθη της τάξης ενός ανάλογου τεκτονικού σεισμού, θα ήταν πολύ εύκολο να κάσσουμε τον έλεγχο, να διαταράξουμε την ενεργειακή ισορροπία του πλανήτη και να οδηγηθούμε σε μέσα, μέσω μιας πιθανής «αλυσιδωτής αντίδρασης», σε μια πλανητική καταστροφή. (Αυτή η περίπτωση έχει σαναλυθεί ως ένα «πιθανό σενάριο εξάλειψης της Ανθρωπότητας» και υπάρχουν αρκετές μελέτες σιβαρών επιστημόνων για αυτήν, οπότε λάβετε ως δεδομένο ότι είναι γνωστή σε όσους ασκολούνται με τις σχετικές τεχνολογίες.) Ένα σεισμικό υπερόπλο, λοιπόν, που θα μπορούσε να δημιουργήσει το τσουνάμι, θα έθετε σε κίνδυνο αλόκληρο τον πλανήτη, ή στην καλύτερη περίπτωση, θα κατάστρεψε τεράστιες περιοχές. Για αυτό, ακόμη κι αν κάποιοι προσπαθούν πράγματι να αναπτύ-

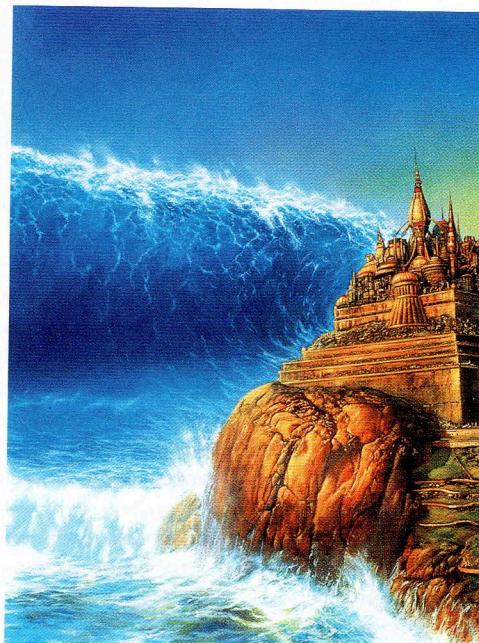
ξουν σεισμικά όπλα, δεν θα τολμούσαν ποτέ να προκαλέσουν σεισμό σε ένα τεκτονικό ρήγμα στηνάκεσσα σε δύο ππείρους, σαν αυτόν που συνέβη τον Δεκέμβρη. Για ποιον σκοπό να το κάνουν άλλωστε; Τι έχουν να κερδίσουν από τον θάνατο 100.000 παιδιών, που σύριο θα ήταν πάμφθηνα εργατικά χέρια και ρομποτάκια στα off-shore εργοστάσιά τους;

Το τελικό επιχειρήμα είναι, όμι αν το φανόρενο δεν ήταν «φυσικό» τότε πώς το προσπιθάνθηκαν τα ζώα μέρες πριν και τα περισσότερα διέφυγαν από τις περιοχές που χτυπήθηκαν από το τσουνάμι, όπως διαπίστωσαν οι δημοσιογραφικές και επιστημονικές αποστολές, όπως του BBC, που έφτασαν αργότερα εκεί;

ΒΟΛΙΚΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ

Για αυτούς τους λόγους, είδα με κακυποία όλη αυτή την προσπάθεια που έγινε για να οικειοποιηθούν οι Η.Π.Α. –ή να τους αποδοθεί– το τσουνάμι του Δεκέμβρη. Ξαφνικά, εκεί που δεν το περίμενε κανείς, διάφοροι επιστήμονες από όλο τον κόσμο –ακόμη και από την Ελλάδα– άρχισαν να μλούν για τα φοβερά σεισμικά όπλα των Η.Π.Α., για τα πειράματα μυστικής τεχνολογίας που ευθύνονται για την καταστροφή. Άν υπήρχε πράγματι ανθρώπινος παράγοντας στην πρόκληση του τσουνάμι του Δεκέμβρη, αυτό έχει τραβήξει τόσο πολύ την προσοχή των ερευνητών όλου του κόσμου, που θα είχαμε μάθει όλες τις λεπτομέρειες, όπως μάθαμε σχεδόν αμέσως όλες τις βρώμικες λεπτομέρειες για την τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου τού 2001. Από τα M.M.E. όμως, προωθήθηκε μονάχα μια ασαφής απόψη ότι το τσουνάμι ήταν αποτέλεσμα τεχνολογίας, ενώ αποσταπήθηκαν όλες οι άλλες, πολύ σοβαρότερες, ερμηνείες.

Κατά τη γνώμη μου, τα M.M.E. έδωσαν μονάχα την εύκολη απάντηση, αυτήν που βόλευε τους χρηματοδότες και τους προστάτες τους. Με αυτό τον τρόπο, καθησύχασαν επίσης τον φόβο μας απέναντι στο Αγνωστο. Είναι πιο εύκολο να σκεφτούμε ότι «όλα είναι υπό έλεγχο», έστω και των αδίστακτων πλανητικορράων, παρά να συνιμετωπίσουμε μια τελείως άγνωστη και υπερκόσμια πραγματικότητα. Επίσης, ικανοποιεί και τον εγωισμό μας, αφού ως άνθρωποι νομίζουμε ότι συμμετέχουμε έμμεσα κι εμείς στην εξουσία του πλανήτη και δεν χρειάζεται να αποδεχτούμε την ανθρώπινη ασημαντότητα στο κοσμικό επίπεδο. Αυτή όμως η κίβδηλη «ανωτερότητα» μας τυφλώνει και δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τα μεγαλύτερα μυστικά του σύμπαντο...

εύκολο να σκεφτούμε ότι «όλα είναι υπό έλεγχο», έστω και των αδίστακτων πλανητικορράων, παρά να συνιμετωπίσουμε μια τελείως άγνωστη και υπερκόσμια πραγματικότητα. Επίσης, ικανοποιεί και τον εγωισμό μας, αφού ως άνθρωποι νομίζουμε ότι συμμετέχουμε έμμεσα κι εμείς στην εξουσία του πλανήτη και δεν χρειάζεται να αποδεχτούμε την ανθρώπινη ασημαντότητα στο κοσμικό επίπεδο. Αυτή όμως η κίβδηλη «ανωτερότητα» μας τυφλώνει και δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τα μεγαλύτερα μυστικά του σύμπαντο...

Η ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

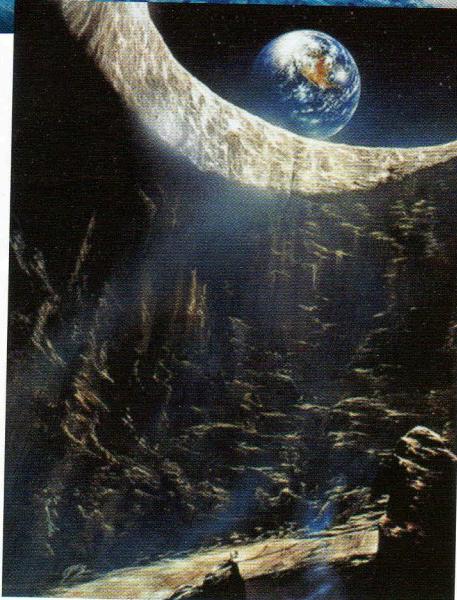
Οσοι έχουν ασχοληθεί κάπως επισταμένα με την έρευνα του παράξενου, με τη μελέτη του αποκρυφισμού ή με τη λεγόμενη «επιστήμη του περιθωρίου» (fringe science), ίσως στάθηκαν λίγο περισσότερο στη «λεπτομέρεια» της

μετατόπισης του άξονα της Γης. Αυτή θυμίζει επικίνδυνα την «ανατροπή των πόλων» (όπως είναι γνωστή στο ελληνικό κοινό), για την οποία έχουν γράψει διάσημοι ερευνητές όπως ο Τσαρλς Χάπγκουντ, ο Γκράχαμ Χάνκοκ, ο Τζον Γουάιτ, διάφοροι αποκρυφιστές όπως ο Ρενέ Γκενόν, η Ε. Μπλαβάτσκι και ο Ρούντολφ Σιάνερ και σημαντικά πρόσωπα της επιστήμης όπως ο Φρέντερικ Κλέε, ο Ερμάνουελ Βελικόφσκι κι ο Άλμπερτ Αϊνστάιν. (Δυστυχώς, σαν και λέγεται συνήθως έτσι, ο όρος «ανατροπή των πόλων» είναι λανθασμένος. Δεν πρόκειται για κάποια πραγματική ανατροπή, δηλαδή να πάει ο Βόρειος Πόλος εκεί που είναι ο Νότος και συνάποδα, αλλά για μια μετατόπιση του άξονα της Γης προς κάποια άλλη, τυχαία θέση. Ο λανθασμένος όρος έχει προέρθει από την κακή ελληνική μετάφραση των όρων «rollast shift» και «axial shift», που μεταφράζονται σωστότερα ως «μετατόπιση των πόλων» ή «μετατόπιση του άξονα της Γης». Εξαιτίας αυτού του λάθους, η μετατόπιση των πόλων συγχέεται με την κυριολεκτική «ανατροπή των μαγνητικών πόλων της Γης», ένα άλλο παράξενο φαινόμενο, που δεν συνδέεται παρά έμμεσα με το θέμα μας.)

Η μετατόπιση των πόλων ισοδυναμεί με τη βίσην και ξαφνική μετακίνηση του άξονα περιστροφής της Γης, ένα γεγονός που, όταν και στην περίπτωση, θα προκαλέσει σε όλον τον πλανήτη τεράστια παλιρροϊκά κύματα, μεγάλους και καταστροφικούς σεισμούς, μετατόπιση των ππείρων, κατακλυσμούς – με πολύ πιθανό τελικό αποτέλεσμα την πλήρη καταστροφή του πολιτισμού μας και την επιβίωση ελάχιστων μονάχα ανθρώπων.

Για να γίνει κατανοητή η μετακίνηση των πόλων, πρέπει να θυμηθούμε την ακριβώς συμβαίνει με τον πλανήτη μας. Η Γη δεν είναι μια τέλεια σφαίρα, αλλά μια περίπου σφαιρική ασταθής μάζα από συνομοιογένη ύλη (αποτελείται από νερό, πέτρες, μέταλλα, λιωμένα πετρώματα, εσωτερικές κοιλότητες κλπ.). Η μάζα αυτή περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο γιατί, πιθανότατα, ήταν κάποιες ένα κομμάτια του, το οποίο εξακοντίστηκε για άγνωστους λόγους στο διάστημα. Όμως ο Ήλιος, με την τεράστια δύναμη της βαρύτητάς του, δεν την άφησε να φύγει μακριά αλλά την ξανατράβηξε πίσω, αναγκάζοντάς τη να διαγράψει μια σπειροειδή πορεία γύρω του, που εξελίχθηκε αργότερα σε περίπου κυκλική. Η ίδια εκρηκτική δύναμη που έσπρωξε τη Γη μακριά, την σανάγκασε να γυρίζει γύρω από τον εαυτό της με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα (σήμερα κάνει περίπου 365 τέτοιες περιστροφές στη διάρκεια μιας πλιακής περιστροφής).

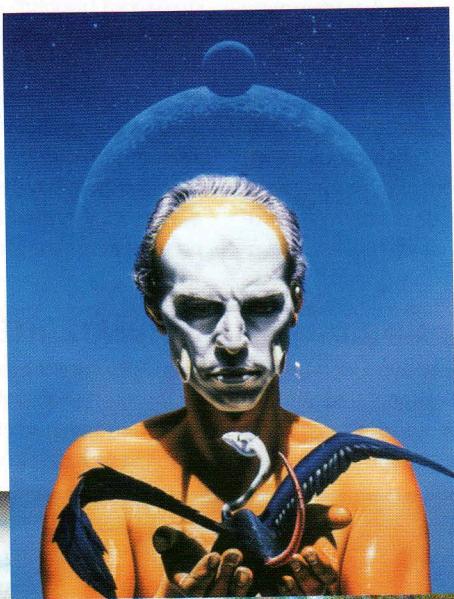
Ο Ήλιος είναι, λοιπόν, δημιουργός των δύο περιστροφικών κινήσεων της Γης. Παραδόξως, όμως, οι δύο περιστροφές δεν ταιριάζουν αναμεταξύ τους. Κανονικά, θα έπρεπε να βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο, αφού τα δημιουργημένα η ίδια δύναμη (όπως στο ίδιο επίπεδο βρίσκονται όλοι οι πλανήτες του πλιακού συστήματος, εκτός από τον πολύ μακρινό Πλούτωνα). Όμως,

αν υποθέσουμε ότι η περιστροφή γύρω από τον Ήλιο σχηματίζει έναν δίσκο και η πημερήσηα περιστροφή της Γης έναν άλλο, οι δίσκοι δεν συμπίπτουν, αλλά τέμνονται με μια γωνία 23,27 μοιρών. Αυτή η γωνία ονομάζεται «λόξωση της εκλειπυκής» και ο λόγος για τον οποίο έχει δημιουργηθεί είναι ένα μυστήριο. Οι περισσότεροι επιστήμονες πιστεύουν πως κάποιος μεγάλος κομήτης ή κάποιο ιεράστιο ουράνιο σώμα πρέπει στο παρελθόν να πέρασε πολύ κοντά από τη Γη ή να έπεσε πάνω της, διαταράσσοντας την αρμονική της πορεία. Ως αποτέλεσμα αυτού του βίσου γεγονότος, δεν άλλαξε μόνο η γωνία της εκλειπυκής, αλλά δημιουργήθηκε κι ένα φαινόμενο ταλάντωσης του άξονα της Γης, που ονομάζεται «μετάπτωση των ισημεριών». Αυτό είναι λίγο δύσκολο να το περιγράψω ικανοποιητικά σ' αυτό το κείμενο, σκευίζεται όμως με την ταλάντωση που κάνει μια σβούρα καθώς περιστρέφεται: Οι άκρες του άξονα της σβούρας, δηλαδή οι πόλοι στην περίπτωση της Γης, ταλαντώνονται, και διαγράφουν αργά έναν κύκλο (στην περίπτωση της Γης η διαγραφή αυτού του κύκλου γίνεται κάθε 25.770 χρόνια). Στη διάρκεια αυτής της κυκλικής κίνησης, οι πόλοι αλλάζουν κατεύθυνση και δείχνουν προς διαφορετικά σημεία. Ο Βόρειος Πόλος της Γης σήμερα, π.χ., δείχνει προς την κατεύθυνση του Άστρου Α του Αστερισμού της Αρκτου (για αυτό το λόγο το ονομάζουμε «Πολικό Άστέρα»), όμως το 2.300 π.Χ. έδειχνε προς τον αστερισμό του Δράκοντα, ενώ το 12.000 π.Χ. προς το άστρο Βέγκα στον Αστερισμό της Λύρας.

Η μετάπτωση είναι πολύ σημαντικό φαινόμενο για την αρχαιολογία και ειδικότερα για την «αρχαιο-αστρονομία». Θα τη συναντήσετε πολύ συχνά σε κείμενα ή μελέτες σκευικές με τα μεγαλιθικά μνημεία όπως το Stonehenge και τα Πυραμίδες. Με τον υπολογισμό της μπορούμε να βρούμε πότε ακριβώς κτίστηκαν, αφού είμαστε σίγουροι ότι τα μνημεία αυτά έχουν κτιστεί σε πλήρη συμμετρία με τους αστερισμούς που μεσουρανούσαν τότε από πάνω τους (παραπέμποντας έτσι στο αλχημικό ρυπό του Ερμή του Τρισμέγιου): «Όπως είναι επάνω, έτσι και κάτω». Η μετάπτωση, επίσης, σύμφωνα με μελετητές όπως ο Γκράχαμ Χάνκοκ και ο Εμμάνουελ Βελικόφσκι, είναι ένα από τα «κλειδιά» που αποκαλύπτουν πότε θα συμβεί η επόμενη μετατόπιση των πόλων. (Ο Βελικόφσκι υποστηρίζει, όμως, ότι μια από τις αιτίες της μετατόπισης των πόλων θα είναι και η εμφάνιση του περιπλανώμενου πλανήτη Νηπίρού, που θα προκαλέσει αστάθεια στο πλιακό σύστημα.)

Η λόξωση της εκλειπυκής, λοιπόν, και η μετάπτωση των ισημεριών (η αργή ταλάντωση του άξονα της Γης), είναι δύο σημαντικές ενδείξεις που μας βοηθούν να καταλάβουμε ότι η Γη, εξαιτίας κάποιου άγνωστου αρχαίου γεγονότος, βρίσκεται σε μια θέση «ανισορροπίας». Στην αστάθεια συμβάλλουν

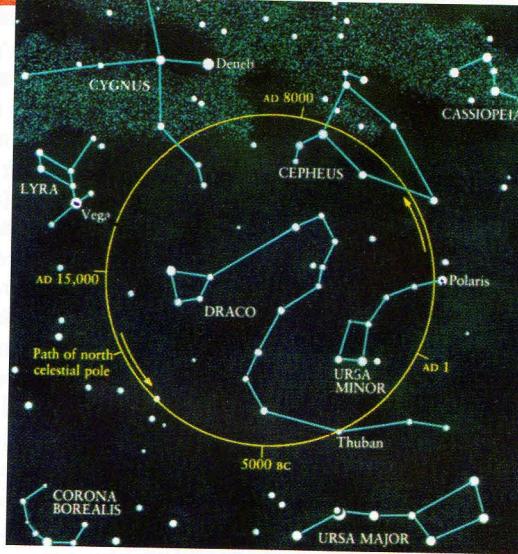
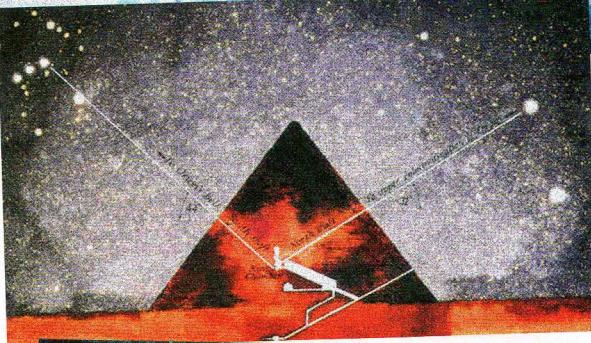

το ακανόνιστο σχήμα της Γης και η συγκέντρωση πάγου στους πόλους, που άλλοτε μαζεύεται περισσότερος και άλλοτε σπάει ή λιώνει με τυχαίους τρόπους. Όλα αυτά καταλήγουν σε ένα πολύ εύθραυστο σύστημα περιστροφής, που είναι πολύ εύκολο να διαταραχθεί. Η «λύση» της αστραφείας, ποδινωμένη αναγκαστικά με τη μεταπόσιο του άξονα της Γης σε άλλη θέση από συνίν που βρίσκεται σήμερα – με άλλα λόγια, με τη μετακίνηση των πόλων.

Για να το φανταστείτε πιο εύκολα, ακεφετεί ότι η Γη περιστρέφεται ακριβώς σαν μια σβούρα, η οποία ράλιστα κτύπησε «πρόσφατα» (σε κοσμικές αναλογίες) σε κάποιο εμπόδιο, για αυτό και η περιστροφή της είναι ταραγμένη, ευμετάβλητη, δεν είναι τέλεια και αρμονική. Και όπως μπορείτε να παρατηρήσετε στην απλή σβούρα που γυρίζει, πολλές φορές η σβούρα κάνει κάποιες τρελές «διορθωτικές» κινήσεις μέχρι να βρει κανούργιο σημείο ισορροπίας και να συνεχίσει να γυρίζει. Αυτές οι διορθωτικές –αλλά καταστροφικές για εράς– κινήσεις, είναι οι μεταποίσεις του άξονα της σβούρας. Τέτοιες αναμένεται να κάνει και η Γη. Η μόνη διαφορά είναι ότι η σβούρα έχει συνήθως κάποιο συγκεκριμένο σημείο ισορροπίας, μια μύτη, οπότε έχει ένα σταθερό σημείο για να περιστρέφεται, ενώ η Γη είναι σαν μια μπάλα, μπορεί να γυρίσει με όλους τους πιθανούς τρόπους και να κάνει πολύ πιο εύκολα την ισορροπία της.

Όλα αυτά τα γνωρίσουν οι επιστήμονες που ασχολούνται με τη δομή του Πλανήτη (κοσμολόγοι, πλανητολόγοι, σεισμολόγοι), για αυτό και επέμενα στην αρχή του κειμένου πως είμαι σίγουρος ότι δεν θα έπαιξαν με δυνάμεις που μπορεί να διαταράξουν έστω και λίγο την περιστροφή της Γης, όπως ο υποθαλάσσιος σεισμός του Ιουνάριου, εκτός κι αν είναι τελείως τρελοί. Και όλα αυτά δεν είναι γνώσεις που τις απέκτησαν πρόσφατα.

Ο Ισαάκ Νεύτωνας (1642-1727), γράφει στο θρυλικό *Principia Mathematica*, το βιβλίο που δημούργησε τη μοντέρνα επιστήμη: «(...) ας θεωρήσουμε ακόμα οπουδήποτε ανάμεσα στον Πόλο και στον Ισημερινό μια νέα ποσότητα από ύλη σαν ένα βουνό, κι ας προσθέσουμε ακόμα πως το βουνό αυτό με τη βοήθεια της αέναντι προσπάθειας να αποτραβηχτεί από το κέντρο της κίνησής του θα ενοχλήσει την κίνηση της υδρογεί-

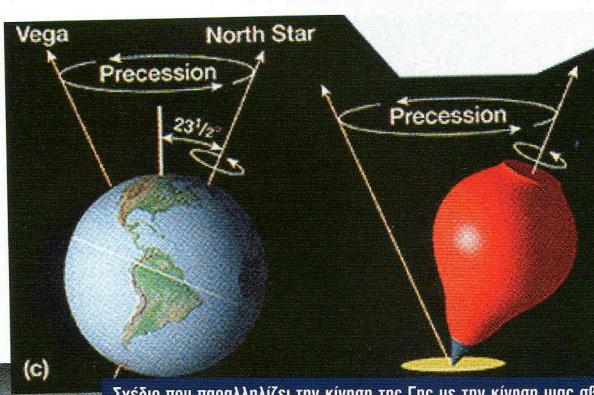

Ο κύκλος που διαγράφει η προέκταση του άξονα της Γης στον ουρανό κάθε 26.000 χρόνια. Σήμερα βρίσκεται στο σημείο AD 1 και κινείται αντίστροφα με τη φορά των δεικτών του ρολογιού. Ανάλογα με τον «πολικό αστέρα» με τον οποίο είναι ευθυγραμμισμένο κάποιο μνημείο μπορούμε να υπολογίσουμε την εποχή στην οποία ξίστηκε.

ου, και θα προκαλέσει μια περιπλάνηση των πόλων πάνω στην επιφάνεια της Γης, που θα διαγράφουν κύκλους ως προς τον εαυτό τους και ως προς τα αντίθετα σημεία τους». Ο Νεύτωνας, φυσικά, ως πονηρός επιστήμονας, τα γράφει αρκετά κωδικοποιημένα και δυσνότια. Οι αποκρυφιστές, μιλώντας για το ίδιο πράγμα, είναι, παραδόξως, αρκετά πιο γλαυφυροί. Π.χ., ο Γάλλος αποκρυφιστής Πιπό (1865-1916, κατά κόσμον Ζεράρ Ανκώς), στο έργο του *Traité Elementaire des Sciences Occultes* (Στοιχειώδης Μελέτη των Αποκρυφιστικών Επιστημών), γράφει: «Αν οι συμμερινός και ο εκλεπτική συνέπιπταν, η Γη θα βρισκόταν σε μια κατάσταση φυσικής αρμονίας, από την άποψη των εποχών και του κλίματος, για τα οποία δεν θα γνώριζε τίποια. Από τη συγκή που η αρμονία αυτή δεν υπάρχει, οι πόλοι της Γης ταλαντεύονται περιοδικά, και εξαιτίας αυτής της ταλάντωσης συμβαίνουν οι αλλαγές στις πεπίρους που χαράζονται στη μηνύμη της συνθρωπότητας με τη μορφή γεωλογικών κατακλυσμών. Κάθε γήινος πόλος, σύμφωνα με τη μυστική παράδοση και όχι σύμφωνα με τη συμμερινή επιστήμη, μπορεί να κατέχει οχτώ διαφορετικούς πόλους της Γης της ουρανού κάθε 26.000 χρόνια. Σήμερα βρίσκεται στο σημείο AD 1 και κινείται αντίστροφα με τη φορά των δεικτών του ρολογιού. Ανάλογα με τον «πολικό αστέρα» με τον οποίο είναι ευθυγραμμισμένο κάποιο μνημείο μπορούμε να υπολογίσουμε την εποχή στην οποία ξίστηκε.»

ρευκές θέσεις ως προς τον Ισημερινό. Αυτός είναι ο νόμος των οχτώ γήινων πόλων, τους οποίους θα ονομάσουμε χωρίς να προσθέσουμε τίποτα περισσότερο. Από πού προέρχεται την κλίση της εκλεπτικής ως προς τον Ισημερινό; Όλοι οι σοφοί συμφωνούν στο σημείο αυτό: προέρχεται από το φεγγάρι».

Η επιστημονική και αποκρυφιστική άποψη για τη μεταπόσιη των πόλων δεν άλλαξε αργότερα. Τον Ιανουάριο του 1955, ο Αϊνστάιν προλόγισε το βιβλίο του ακαδημαϊκού ερευνητή Τσαρλς Χάπγουντ *O Metatopizόμενος Φλοιός της Γης (Earth's Shifting Crust)*, ένα από τα πρώτα βιβλία που καταπίνονταν με το θέμα των κινούμενων τεκτονικών πλακών, μια θεωρία που επιβεβιώθηκε το 1960. Στον πρόλογό του, ο Αϊνστάιν τονίζει ότι ο πάγος που μαζεύεται στις περιοχές των πόλων, ο οποίος φτάνει σε πάχος περίπου δύο μιλιών σε μερικές περιοχές, προκαλεί τρομερές πιέσεις στον φλοιό της Γης. Ανησυχεί λοιπόν ότι το τεράστιο βάρος του πάγου θα προκαλέσει τη μεταπόσιη του φλοιού σε μια άλλη θέση ισορροπίας – με άλλα λόγια, το φανόμενο της μεταπόσιης των Πόλων. Ο Αϊνστάιν εξηγούσε ότι το φανόμενο θα έχει κατακλυσμιά αποτελέσματα, και κατέληγε ότι το ερώτημα δεν είναι σαν ένα τέτοιο παγκόσμιο γεγονός θα συμβεί ή όχι, αλλά το πότε θα συμβεί...

Σχέδιο που παραλληλίζει την κίνηση της Γης με την κίνηση μιας σβούρας και δείχνει την πραγματική γωνία του κύκλου των μεταπτώσεων. Είναι φανερό ότι η κίνηση της σβούρας στην οποία ζινύμε δεν βρίσκεται στο πιο σταθερό σημείο ισορροπίας...

ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΓΙΑ ΠΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ

Mέχρι πρόσφατα, η επίσημη θέση των επιστημόνων ήταν ότι η μετακίνηση των πόλων ίσως δεν γίνει ποτέ ή, αν συμβαίνει ήδη, γίνεται τόσο αργά, που θα περάσουν χιλιάδες ή εκατομμύρια χρόνια μέχρι να ολοκληρωθεί, οπότε εμείς δεν θα την καταλάβουμε. Όμως, οι μελέτες αρκετών ερευνητών και διάφορα παράξενα ευρήματα, υπονοούν ότι τα πράγματα μπορεί να εξελιχθούν τελείως διαφορετικά.

Αρκετοί ερευνητές, με κυριότερο τον Γκράχαμ Χάνκοκ, ο οποίος κυκλοφόρησε το 1995 το πολυσυζητημένο βιβλίο του *Apogee-powmata twn Θeawn (Fingerprints of the Gods)*, υποστηρίζουν ότι έχουν εντοπίσει τα στοιχεία εκείνα που αποδεικνύουν ότι η βίσιμη και ξαφνική μετατόπιση του άξονα της Γης συμβαίνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα, υπακούοντας σε έναν άγνωστο «αστρικό» μηχανισμό. Ο Χάνκοκ εξηγεί ότι η καταστροφική μετατόπιση των πόλων συμβαίνει ανά περίοδο 12.000 χρόνια. Τα σημαντικότερα μεγαλιθικά μνημεία, από τα Πυραμίδες και το Stonehenge μέχρι τα αστρικά ημερολόγια των Μάγιας, περιέχουν κωδικοποιημένα μνύματα που σήφοσαν οι προηγούμενοι πολιτισμοί για να προειδοποιήσουν τους επόμενους για την επερχόμενη καταστροφή. Και κλειδί για την αποκαθικοποίηση των μνυμάτων, είναι οι υπολογισμοί της μετάπτωσης των ισημεριών. Ο Χάνκοκ καταλήγει ότι οι προηγούμενοι πολιτισμοί μάς έχουν αφήσει πολλά μνύματα που λένε ότι η επόμενη κατακλυσμιαία μετατόπιση του πλανήτη είναι κοντά μας, και η πιο πιθανή ημερομηνία για να συμβεί είναι τη 23η Δεκεμβρίου του 2012 – η ίδια ημερομηνία που σύμφωνα με το αστρικό ημερολόγιο των Μάγιας, είναι το τέλος του σημερινού κόσμου!...

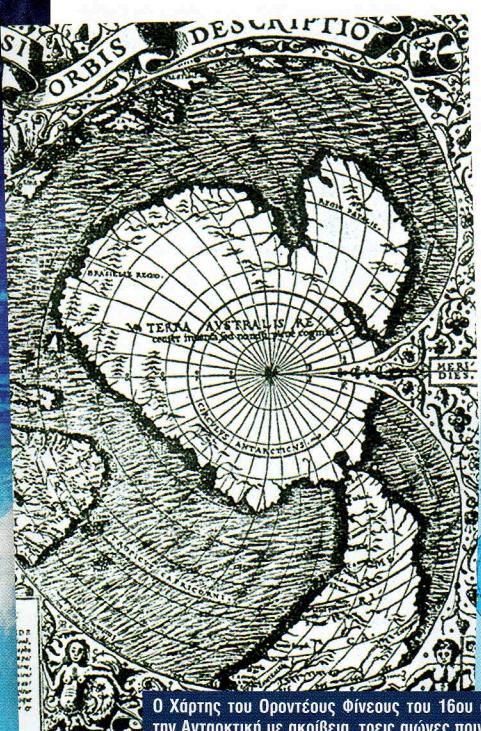
Πολλοί ερευνητές υποστηρίζουν ότι ο προηγούμενος πολιτισμός που υπήρξε πριν από εμάς στον πλανήτη, είχε ως βάση του την Ανταρκτική. (Ο διάσημος μελετητής Κόλιν Γουίλσον συνδέει μάλιστα την Ανταρκτική με την Αιλαντίδα.) Η ήπειρος που σήμερα ονομάζουμε Ανταρκτική δεν βρισκόταν πάντοτε στον νότιο πολικό κύκλο, αλλά πολύ πιο ψηλά, στην Εύκρατη Ζώνη, σχεδόν εκεί που βρίσκεται σήμερα η Λατινική Αμερι-

κή. Όταν συνέβη η καταστροφική μετατόπιση των πόλων, στόχος ο πολιτισμός καταστράφηκε ολοσχερώς, γιατί, πέρα από τους σεισμούς και τα παραλιακά κύματα που είχε να αντιμετωπίσει, είχε την απυχία η έδρα του να μεταφερθεί στον αρκτικό κύκλο και να θαφτεί σε ελάχιστο χρονικό διάστημα κάτω από δεκάδες μέτρα πάγου. Ο εξαφανισμένος «πολικός» πολιτισμός μοιάζει πρόγραμμα να συνδέεται με πολύ ενδιαφέροντες θρύλους, όπως της Υπερβορείας, της καρέντης Αιλαντίδας, κλπ, αλλά και της «επιστροφής» στις των πολιτισμών, «όταν τα άστρα θα έρθουν στις σωστές τους θέσεις».

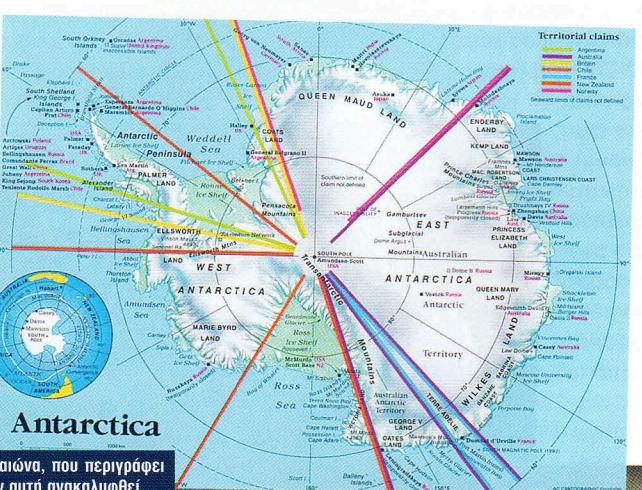
Η μετακίνηση της ηπείρου της Ανταρκτικής στον πολικό κύκλο, εξηγεί και γιατί δεν μπορούμε σήμερα να βρούμε τα απομεινάρια ή τα ερείπια αυτού του περίφημου αρχαίου υπερ-πολιτισμού που σαφάρευν διάφορες πηγές, από τον Πλάτωνα μέχρι τη Θεοσοφία της Μανιάτη Μπλαβάτσκι: Είναι όλα θαρρημένα κάτω από τόνους πάγου, ενώ οι περιοχές που ζούμε σήμερα, δεν είναι παρά οι πολικές και ακατόκτητες περιοχές πριν την τελευταία μετατόπιση των πόλων. Αυτή η ιδέα, μοιάζει πρόγραμμα να συμφωνεί και μια στηνηματική σαφαρό στον Τίμασο του Πλάτωνα (22, δ και ε), όπου ένας Αιγύπιος Ιερέας εξηγεί στον Σόλωνα ότι η Αίγυπτος είναι η μόνη περιοχή που λόγω συγκυριών δεν καταστράφηκε από τον Κατακλυσμό (που περιγράφεται από τον Αιγύπιο ακριβώς όπως η μετατόπιση των πόλων), για συνέπεια και διατηρεί περισσότερες μνήμες από τον προηγούμενο πολιτισμό. Οι Έλληνες έχουν ξεχάσει τα πάντα, γράφει ο Πλάτωνας, γιατί οι περιοχές τους καταστράφηκαν...

Η αλήθεια είναι ότι όλα αυτά ακούγονται υπερβολικά, και πολλοί απορρίπτουν τη θεωρία της μετατόπισης των πόλων. Πολλοί ερευνητές εκθρικοί προς την Χάνκοκ, έχουν σανακαλύψει διάφορα λάθη στα στοιχεία που παρουσιάζει στο βιβλίό του, ειδικά σε διάφορες μετρήσεις των Πυραμίδων, τις οποίες ο Χάνκοκ χρησιμοποιεί ως αποδεικτικά στοιχεία για τη θεωρία του. Άλλοι επιτίθενται με απίστευτο μένος κατά σημαντικών επιστημόνων όπως ο Εμμάνουελ Βελικόφσκι, που υποστηρίζουν κάτιν ανάλογο. Ακόμη κι έσι, όμως, η θεωρία της μετατόπισης των πόλων έχει μερικά πολύ σημαντικά επικειρήματα με το μέρος της. Δύο από τα κυριότερα, είναι η ύπαρξη των αινηγματικών χαρτών του 16ου αιώνα, του χάρτη του Τούρκου πειρατή Πήρι Ρέις και του Παγκόσμιου Χάρτη του Οροντέος Φίνεους (1531). Αυτοί οι δύο μεσοποινικοί χάρτες απεικονίζουν την Ανταρκτική, όπως είναι κάτω από τους πάγους, αν και είναι καλυμμένη από αυτούς τουλάχιστον εδώ και δέκα χιλιάδες χρόνια! Ο

δεύτερος χάρτης ειδικά, απεικονίζει φυσικά λιμάνια και παραθαλάσσιες ψηλές οροσειρές της Ανταρκτικής γεμάτες μεγάλους ποταμούς, εκεί που σήμερα υπάρχουν μονάχα πάγοι πάχους 1,6 χιλιομέτρου – και παραδόξως οι δορυφόροι με τα μοντέρνα συστήματα φωτογράφησης σήμερα επιβεβαίωσαν ότι είναι ολόσω-

Ο χάρτης του Οροντέου Φίνεους του 16ου αιώνα, που περιγράφει την Ανταρκτική με ακρίβεια, τρεις αιώνες πριν αυτή ανακαλυφθεί.

πος! Άρα, η μόνη εξήγηση είναι ότι ο κάρπας βασίζεται σε αρχαιότερους κάρπες, ενώ άγνωστου ή καρμένου πολυτισμού, ο οποίος γνώριζε την Ανταρκτική σε παλιότερες εποχές της, όταν δεν ήταν παγωμένη...

Ο ακαδημαϊκός Τσαρλς Χάππικουντ, στο βιβλίο του *The Path of the Pole* (1970), γράφει: «Είναι απάντιο φαινόμενο να επιβεβιαστούνται γεωλογικές ανακαλύψεις από την αρχαιολογία. Στη συγκεκριμένη ώρα περίπτωση φαίνεται ότι η παθήσεις της απουσίας παγετώνα από τη Θάλασσα του Ρος επιβεβιαίνεται από έναν παλιό κάρπα που διασώθηκε για εκατοντάδες χρόνια... Η αυθεντικότητα του κάρπα έχει αποδειχτεί, ενώ πρελέπτης προβολής του ολοκληρώθηκε μετά από αρκετά χρόνια. Ο τρόπος που προβάλλεται ο κάρπας είναι πολύπλοκος, κρυπτομοιραίες σφαιρική τριγωνομετρία και προηγμένες επιστημονικές γνώσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι πενήντα περίπου τοποθεσίες της Ανταρκτικής έχουν χαρτογραφηθεί με τέτοια ακρίβεια, που η σύγχρονη επιστήμη της χαρτογράφησης μπόρεσε να επιτύχει μόλις τον 19ο αιώνα. Πρέπει απότομα να τονιστεί ότι, όταν παρέθηκε για πρώτη φορά ο κάρπας, το 1531, δεν γνωρίζαμε ακόμη τίποτα για την Ανταρκτική. Η πειρος ανακαλύφθηκε το 1818 και ο χαρτογράφησή της ολοκληρώθηκε το 1920...»

Ένα άλλο σημαντικό επικείρημα υπέρ μιας απότομης και απροετοποίητης μετατόπισης των πόλων, είναι η ανακάλυψη μιας σειράς από παράξενα ευρήματα, τα οποία είχαν προβληματίσει μέχρι και τον Δαρβίνο. Το 1901, στη βόρεια Σιβηρία βρέθηκαν μέσα σε πάγο μαρούθ και άλλα ζώα. Αυτά τα ζώα, δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν σε μια αρκτική περιοχή όπως η Σιβηρία, άρα δεν είχαν κατέναντα λόγο για να βρίσκονται εκεί. Κι όμως ήταν εκεί. Είχαν παγώσει θαυματικά, ενώ μασούσαν φυτά που δεν υπάρχουν ούτε κι αυτά σήμερα στην περιοχή. Η χρονολόγησή τους, τα τοποθετεί περίπου στο 11.000 π.Χ., επιβεβιαίωντας τη θεωρία του Χάνκοκ...

Η διάστημα Αμερικανίδα γεωλόγος J. D. Dana, έγραψε για αυτή την ανακάλυψη: «Η παγίδευση τεράστιων ελεφάντων μέσα σε πάγο και το τέλεια διατήρηση της σάρκας τους δείχνει ότι το ψύχος ήρθε θαυματικά, σαν να έφτασε ο κειμένων μέσα σε μια νύχτα, και δεν υποκύρωσε ποτέ ξανά...» Σύμφωνα με πολλούς ερευνητές, αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο αν τη περιοχή που βρισκόταν το μαρούθ μετακινήθηκε απότομα από μια εύκρατη περιοχή, όπως π.χ. από την Ελλάδα, σε μια πολική περιοχή. Αφού όμως οι τόποι δεν

γίνεται να μετακινούνται μόνοι τους, είναι πιο πιθανό να άλλαξε η θέση της Γης σε σχέση με τον Ήλιο. Αυτή η μετακίνηση δεν μπορεί να έγινε με αργό ρυθμό, σε εκατοντάδες ή κιλιάδες χρόνια, αλλά σε ένα χρονικό διάστημα ημερών.

Επίσης, διάφορα άλλα επιστημονικά ευρήματα συμφωνούν με τη θεωρία της μετακίνησης του άξονα της Γης. Για παράδειγμα, ο Bill Bryson στο βιβλίο του *A Short History of Nearly Everything*, εξηγεί ότι διάφοροι ηφαιστειογενείς βράχοι διαπιπούνται ένα «μαγνητικό αποτύπωμα» που δείχνει προς τα πού ήταν ο Βόρειος Πόλος όταν δημιουργήθηκαν, και ότι πράγματι διαπιστώθηκε ότι οι βράχοι παλαιότερων εποχών, δείχνουν προς μια τελείως διαφορετική κατεύθυνση. Άρα δημιουργήθηκαν πριν τη μετατόπιση των πόλων...

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΟΛΑΓΝΕΙΑ

Ο πως δείχνουν λοιπόν τα στοιχεία, η μετατόπιση των πόλων έχει συμβεί στο παρελθόν και μάλλον συμπίπτει με τους θυριδικούς Κατακλυσμούς που αναφέρουν όλες οι αρχαίες παραδόσεις. Δυστυχώς, δεν υπάρχει κανένας λόγος για να μη συμβεί ξανά στο μέλλον, και ίσως αυτό το μέλλον να είναι πολύ κοντά. Υπάρχει η πιθανότητα η μικρή μετατόπιση του άξονα της Γης να μην ήταν το αποτέλεσμα του δεκερβριανού τσουνάμι, αλλά ακριβώς το συντίθετο: Ο άξονας της Γης να έχει αρχίσει να «χάνει» τη θέση του σορροποίησης που βρίσκεται σήμερα, με αποτέλεσμα να αρχίσουν να εμφανίζονται οι πρώτοι «τριγμοί», τα πρώτα καταστροφικά σημάδια της μετατόπισης – και το τσουνάμι να ήταν το πρώτο από αυτά. Αυτή η μικρή κίνηση, ίσως πυροδοτήσει μια καταστροφική αλυσιδωτή αντίδραση γεγονότων με άγνωστα αποτελέσματα...

Δεν μπορώ όμως να κλείσω, αν δεν σας θυμίσω ότι όλες αυτές οι σκέψεις δεν έχουν αξία αν απλώς αφεθούμε στην καταστροφολαγνεία και κρυφούμε κάτω από τα σκεπάσματά μας. Αποκτούν αξία μόνο όταν τα μελετήσουμε για να καταλάβουμε την πραγματική και μυστική Ιστορία του κόσμου μας – και κατ' επέκταση τη δική μας Ιστορία. Έχουμε υποχρέωση να καταλάβουμε τι μας συμβαίνει και τι εξελίσσεται γύρω μας, γιατί αλλιώς δεν έχουμε καμιά διαφορά από τα κοτόπουλα που περιμένουν χωρίς καμιά αντίδραση τη σφαγή τους.

Αν καταφέρουμε να καταλάβουμε τη ακριβώς συνέβη στο παρελθόν της Γης, ίσως να αποκωδικοπούσουμε και τα μηνύματα που πιθανώς μας άφοσαν οι προηγούμενοι ένοικοι της...

